Р Е Ш Е Н И Е
№ 42097

гр. София, 28.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 16.10.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова
ЧЛЕНОВЕ: Анастасия Хитова
Ася Тодорова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **9962** по описа за **2026** година докладвано от съдия Анастасия Хитова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба от Т. Д. Д., подадена от адв. Д., срещу Решение от 30.06.2026 г., постановено по АНД № 3872/2026 г. на Софийския районен съд (СРС). В касационната жалба са изложени твърдения за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК) във вр. с чл. 63в ЗАНН. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде отменено издаденото наказателно постановление, алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на районния съд. Претендират се разноски за адвокатско възнаграждение за касационната инстанция.

В съдебно заседание касаторът се представлява от адв. Д., който поддържа жалбата и искането за разноски.

Ответникът – началник група в Столична дирекция на вътрешните работи/ СДВР/, отдел „Пътна полиция“ /ПП/ в писмени бележки, представени от юрк. П. на 12.10.2026 г. изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от проц. представител на касатора.

В ОСЗ ответникът не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София град, XII касационен състав намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е основателна.

С обжалваното решение е изменено Наказателно постановление /НП/ № 25-4332-019521/01.08.2025 г., издадено от началник група в СДВР, отдел „ПП“, с което на основание чл. 184, ал. 5, вр. ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. чл. 106, ал. 1 ЗДвП на Т. Д. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лева, като е изменено основанието за налагане на наказанието в такова по чл. 185 ЗДвП и е намален размерът на наложената глоба на 20 лева (10, 23 евро).

За да постанови този резултат, от фактическа страна СРС е установил следното:

На 21.07.2025 г. около 18:45 в [населено място] в Ю. парк Т. Д. Д. като водач и собственик на куче изпуска кучето, което пресича на [улица]пред № 1 и става причина за ПТП с движещия се по [улица]лек автомобил „Я.“ с рег. № , по който в резултат от рязкото спиране настъпили щети. Поради това е съставен Акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA4257854/21.07.2025 г., а въз основа на акта е издадено процесното НП.

Районният съд е обусловил изводи, че в административно-наказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е ангажирана административно-наказателната отговорност на Т. Д. Д. за извършеното нарушение на чл. 106 ЗДвП, но наказанието следва да бъде наложено на основание чл. 185 ЗДвП .

Решението на СРС е неправилно.

Касационната инстанция възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

Съгласно чл. 106, ал. 1 ЗДвП, водачите на пътни превозни средства с животинска тяга, на животни или на стада трябва непрекъснато да направляват животните, така че да не създават пречки и опасности за движението, и да не ги оставят без надзор в обхвата на пътя.

Съгласно легалното определение, дадено в § 6, т. 25 от ДР ЗДвП, водач е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. По арг. от § 6, т. 25 от ДР ЗДвП лице, което води (разхожда) куче, няма качеството водач. Поради това такова лице не може да бъде субект на нарушение по чл. 106, ал. ЗДвП. Нормите, които определят субекта на административно-наказателната отговорност не могат да се тълкуват разширително. Отговорността за неупражняване на достатъчен контрол върху куче следва да бъде ангажирана по реда на Наредбата за придобиване, притежаване и отглеждане на домашни животни на територията на Столична община, а не по чл. 106, ал.1 ЗДвП.

По изложените съображения обжалваното решение следва да бъде отменено заедно с изменението с него наказателно постановление.

При този изход на спора правото на разноски възниква за касатора, като настоящата инстанция намира за основателно направеното възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение в размер 750 евро. Съдът намира, че справедливият и обоснован размер на дължимото адвокатско възнаграждение следва да бъде определен на 200 евро. Така определен размерът на адвокатското възнаграждение отговаря на легитимни цели, зачита сложността на делото и кореспондира с положения от адвокатски труд.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК и чл. 222, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 30.06.2026 г., постановено по АНД № 3872/2026 г. на Софийския районен съд и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 25-4332-019521/01.08.2025 г., издадено от началник група в Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на Т. Д. Д. сумата от 200 евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.